

Krigs- og Marineministeren har forelagt 4 af de vedtagne Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om Felttillæg m. m. ved Hæren, Forslag til Lov om Personellet ved Søminstestesten, Forslag til Lov om Oprettelsen af aarlige Dvælsesleire i Finantsaarene 1870—71 og 1871—72 og Forslag til Lov om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning.

Endelig er der af Udenrigsministeren forelagt Forslag til Lov om Lønninger for de i Udenrigsministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.

Sammenligner man nu Resultatet af Virksomheden i denne Rigsdagsamling med Samlingens Varighed, saa kan det vel være, at En og Anden vil finde, at Udbyttet ikke kan siges at være saa betydeligt, som man kunde ønske. Dommen herover horer dog ikke Rigsdagen selv til, men det vil ialfald heller ikke kunne forglemmes, at der ligesuldt er arbejdet i Rigsdagen med en ikke ringe Flid og for begge Things Vedkommende af enkelte Medlemmer endog med en overordentlig stor Udholdenhed. — Naar man derhos oftere her i Thinget har som en Grund til Samlingens uforholdsmæssige Varighed fremhævet den mindre heldige Fordeling af Lovgivningsarbejdet mellem de to Thing, da kan det jo vistnok ikke nægtes, at den mindre heldige Fordeling af Lovgivningsarbejdet bærer en væsentlig Deel af Skylden; men efter den almindelige Aerkjendelse, der er heraf, tør det vel ogsaa ventes, at Regjeringen ved kommende Rigsdagsamlinger vil vide efter en forud lagt og omhyggelig overveiet, omfattende Plan for den hele Lovgivningsvirksomhed i Samlingen at indrette det saaledes, at ethvert af Thingene kan blive sysselsat paa passende Maade og til de rette Tider. — Det er iøvrigt umiskjendeligt, at tillige nogen og det en ikke saa ganske ringe Grund til Samlingens Langvarighed har ligget i den særegne Omstændighed, at det tidligere Ministerium fratraadte under Samlingen — og det endog efterat Fratrædelsen alt temmelig længe iforveien var

bebudet — saa at et nyt Ministerium maatte tiltræde under selve Samlingen. Foruden saavel den mindre heldige Fordeling af Lovgivningsarbejdet mellem de to Thing som den nys berørte, mere særegne Omstændighed, der jo tør formodes ikke at ville være ofte tilbagevendende, er der imidlertid Forhold af en mere blivende Betydning, som ganske vist altid maae øve Indvirkning paa Sagernes Fremme i Rigsdagen og altsaa ogsaa paa Samlingens Varighed. Saadanne Forhold ere jo den Andeel, som Regjeringen selv har at tage og i Virkeligheden kommer til at tage i Lovgivningsarbejderne, den indbyrdes Samvirken mellem de tvende Thing, og den hele Maade, hvorpaa Forhandlingerne føres i Thingene. Ved ethvert især af disse Forhold vilde der være ikke saa Lidt, som nok kunde fortjene at komme i Betragtning og findes værdigt til Overveielse, og ikke saa gavnligt Læresætninger lode sig deraf udlede. Her og i dette Dieblif at komme ind paa disse Materier, kunde dog ikke være min Hensigt, saameget mindre som jeg jo maa erkjende, at den blotte Tale derom just ikke fører nærmere til Maalet, men derimod veed jeg, at jeg kun gjør mig til Dolk for en almindelig Stemning her i Thinget, naar jeg ved Slutningen af vore Forhandlinger udtaler som et Haab og et levende Ønske, at det for Fremtiden ved forenede Bestræbelser fra alle Sider maa lykkes at indskrænke Rigsdagens Samlinger indenfor et rimeligt Tidsrum, saa at der ikke stilles uforholdsmæssige Krav, være sig til Enteltmands Kræfter og Udholdenhed eller til hele Folkets opmærksomme Deeltagelse, der ikke her tør undværes.

Jeg har endnu at gjøre Thinget bekendt med den Meddelelse fra Conseilspresidenten, som staaer paa Dagsordenen for dette Møde. Skrivelsen, der er dateret den 30te Juni, lyder som følger:

„Det jeg herved har den Ære at meddele Hr. Formanden, at det har behaget Hans Majestæt Kongen at befale, at Rigsdagens nærværende Samling skal sluttet Fredagen den